

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 29

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 14 ianuarie 2013

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 929 din 13 noiembrie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, ale Decretului nr. 603/2010 pentru promulgarea Legii privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	2-4	Decizia nr. 1.000 din 22 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 408 ² alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală.....	8-10
Decizia nr. 934 din 13 noiembrie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională	5-6	Decizia nr. 1.015 din 29 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă	10-11
Decizia nr. 951 din 13 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	7-8	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		4. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea Listei apelor minerale naturale recunoscute în România.....	12-14
		26. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, privind prospectul de emisiune a obligațiunilor de stat cu cupon denumite în euro lansate în luna ianuarie 2013.....	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 929**

din 13 noiembrie 2012

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, ale Decretului nr. 603/2010 pentru promulgarea Legii privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, ale Decretului nr. 603/2010 pentru promulgarea Legii privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Mihai Condurache, Florin Cotoi, Mihaela Ungureanu, Ioana Petrovici, Dorica Curuliuc, Elena Părăscuță, Irina Hrușcă, Maria Aroșculeței, Lăcrămioara Axinte, Lică Pruteanu, Georgică Burlacu, Luminița Lăzăruc, Nadia Timofte, Daniela Aionesei, Cristina Aniculăieșei, Mihaela Răcnea, Adrian Toporăscu, Constantin Gontariu, Dorica Țurcanu, Mihai Ghercă, David Smochină, Aurel Dicu, Lilioara Toporăscu și Luminița Froicu în Dosarul nr. 986/39/2011 al Tribunalului Suceava — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 864D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a Decretului nr. 603/2010 și, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 719 din 19 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 986/39/2011, **Tribunalul Suceava — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, ale Decretului nr. 603/2010 pentru promulgarea Legii privind unele măsuri necesare în**

vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice. Excepția a fost ridicată de reclamantul Mihai Condurache și alții în cadrul unui litigiu având ca obiect drepturi salariale ale personalului din justiție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 41 privind dreptul la muncă, art. 44 privind dreptul de proprietate, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 125 privind statutul judecătorilor și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, coroborat cu art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție. De asemenea, au invocat prevederile Directivei Consiliului nr. 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă.

Cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor Legii nr. 118/2010, susțin, în esență, că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, salariul și indemnizația de concediu reprezintă concepte asimilate bunurilor mobile, iar Curtea s-a pronunțat în numeroase rânduri, chiar și împotriva României, în sensul că și dreptul de creanță reprezintă un „bun” potrivit art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție, dacă este suficient de bine stabilit pentru a fi exigibil sau dacă reclamantul poate pretinde că a avut cel puțin o „speranță legitimă” în a-l vedea concretizat. Reducerea salariului cu 25% pe o perioadă de 6 luni și perpetuarea acesteia după data de 1 ianuarie 2011 reprezintă o ingerință ce a avut ca efect privarea de bunuri. Invocă în acest sens jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume cauzele *Vilho Eskelinen împotriva Finlandei*, 19 aprilie 2007, *Zvolksk și Zvolška împotriva Cehiei*, 12 noiembrie 2002, precum și jurisprudența Curții Constituționale referitoare la stabilitatea financiară a magistraților, și anume deciziile nr. 20/2000 și nr. 873/2010.

Mai arată că nu se poate susține că dispozițiile de lege criticate au un caracter temporar, deoarece art. 16 alin. (2) prevede că începând cu data de 1 ianuarie 2011 se vor aplica politici sociale și de personal care să asigure încadrarea în nivelul cheltuielilor bugetare rezultate ca urmare a aplicării măsurilor de reducere, precum și cu respectarea prevederilor legii bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul 2011.

Cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 285/2010, potrivit cărora indemnizațiile de încadrare astfel cum au fost acordate în luna octombrie 2010 se majorează cu 15%, autorii excepției de neconstituționalitate

susțin că, la nivelul lunii octombrie 2010, indemnizațiile erau deja reduse cu 25%, ceea ce înseamnă că privarea de drepturi salariale s-a perpetuat și ulterior termenului stabilit prin Decizia Curții Constituționale nr. 874/2010, conducând astfel la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 41 privind dreptul la muncă, art. 44 privind dreptul de proprietate, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 125 privind statutul judecătorilor.

Tribunalul Suceava — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care menționează că își păstrează punctul de vedere comunicat în dosarele Curții Constituționale nr. 133D/2012 și nr. 1.409D/2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, ale Decretului nr. 603/2010 pentru promulgarea Legii privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010.

Prevederile Legii nr. 118/2010 au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010, potrivit art. 16 alin. (1) din acest act normativ, iar prevederile Legii nr. 285/2010 reglementează, după cum indică însuși titlul său, salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, având deci aplicabilitate limitată doar la anul 2011. Cu toate acestea, prevederile legale criticate continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, în lumina jurisprudenței sale, Curtea urmează a analiza constituționalitatea prevederilor ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate.

Prevederile art. 1 din Legea nr. 285/2010 au următorul conținut: „(1) Începând cu 1 ianuarie 2011, *cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(2) Începând cu 1 ianuarie 2011, *cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul*

brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) *Cuquantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.*

(4) *Cuquantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuquantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(5) *În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”*

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 41 privind dreptul la muncă, art. 44 privind dreptul de proprietate, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 125 privind statutul judecătorilor și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, coroborat cu art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Cu privire la Decretul nr. 603/2010, Curtea reține că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, decretele de promulgare nu pot constitui obiect al controlului exercitat de Curtea Constituțională, ci numai legile și ordonanțele. Pentru aceste motive, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța judecătorească trebuia să constate că, sub acest aspect, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă și să respingă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu privire la Decretul nr. 603/2010.

II. Referitor la dispozițiile Legii nr. 118/2010 și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010, acestea au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea respingând excepțiile de neconstituționalitate ridicate, de exemplu, prin Decizia nr. 631 din 14 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 7 august 2012.

Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă criticată a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amploarea și gravitatea fenomenului. În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

De asemenea, Curtea a mai reținut că modalitatea de stabilire a cuantumului salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, precum și a celorlalte elemente ale sistemului de salarizare, potrivit art. 1 din Legea nr. 285/2010, nu este de natură să încalce cele stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010. Cu acele prilejuri, Curtea a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare. Este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid a obligației sale de rezultat, în sensul revenirii cel puțin la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010.

Cât privește criticile de neconstituționalitate formulate din perspectiva încălcării dreptului de proprietate, Curtea a reținut că salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de

proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile.

În același timp, Curtea a observat că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu în Hotărârea din 31 mai 2011, pronunțată în Cauza *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu implică un drept la dobândirea proprietății (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011).

De altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin Decizia pronunțată în 6 decembrie 2011, în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 21, a statuat că măsura reducerii salariilor prevăzută de Legea nr. 118/2010 nu este contrară art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În final, Curtea a observat că, potrivit art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, „*Cuquantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează în două etape, astfel:*

a) cu 8%, începând cu data de 1 iunie 2012, față de nivelul acordat pentru luna mai 2012;

b) cu 7,4%, începând cu data de 1 decembrie 2012, față de nivelul acordat pentru luna noiembrie 2012.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluțiile, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului nr. 603/2010 pentru promulgarea Legii privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Mihai Condurache, Florin Cotoi, Mihaela Ungureanu, Ioana Petrovici, Dorica Curuliuc, Elena Părăscuță, Irina Hrușcă, Maria Aroșculeței, Lăcrămioara Axinte, Lică Pruteanu, Georgică Burlacu, Luminița Lăzăruc, Nadia Timofte, Daniela Aionesei, Cristina Aniculăiesei, Mihaela Răcnea, Adrian Toporăscu, Constantin Gontariu, Dorica Țurcanu, Mihai Ghercă, David Smochină, Aurel Dicu, Lilioara Toporăscu și Luminița Froicu în Dosarul nr. 986/39/2011 al Tribunalului Suceava — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 934

din 13 noiembrie 2012

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, excepție ridicată de Dragomir Bala, Marcel Bratosin, Alexandru Cosma, Traian Costa, Călin Costea, Teodor Demian, Iosif Gal, Gheorghe Mihalcea, Vasile Mișuț, Lucian Rădulescu și Ioan Sima în Dosarul nr. 4.686/111/2011 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 987D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.244D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Gavrilă Moldovan în Dosarul nr. 3.008/111/2011 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.244D/2012 la Dosarul nr. 987D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 17 aprilie 2012 și 6 iunie 2012, pronunțate în dosarele nr. 4.686/111/2011 și nr. 3.008/111/2011, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională.** Excepția a fost ridicată de contestatorii Dragomir Bala, Marcel Bratosin, Alexandru Cosma, Traian Costa, Călin Costea, Teodor Demian, Iosif Gal, Gheorghe Mihalcea, Vasile Mișuț, Lucian

Rădulescu și Ioan Sima și de contestatorul Gavrilă Moldovan în cadrul unor litigii de asigurări sociale aflate în fază de recurs, având ca obiect soluționarea unor cereri de recalculare a pensiilor în contradictoriu cu Casa de Pensii a Ministerului Administrației și Internelor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textele de lege criticate contravin art. 15 alin. (2) din Constituție, referitor la principiul neretroactivității legii, întrucât prevăd micșorarea cuantumului pensiilor, cuantum care reprezintă un drept câștigat. Același principiu este consacrat și de dispozițiile art. 7 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, care prevede că procedura prevăzută de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale devine procedură generală de acordare, calculare, plată a pensiei. Chiar dacă Legea nr. 119/2010 nu consacră în mod expres principiul neretroactivității legii, îl consacră implicit, prin trimitere la pe care art. 7 le face la Legea nr. 19/2000.

Potrivit acestor reglementări, dreptul la pensie, cel puțin în cuantumul aflat în plată în luna decembrie 2010, este un drept câștigat, al cărui cuantum nu poate fi diminuat. Or, dispozițiile criticate prevăd o procedură de recalculare a pensiilor care poate să aibă ca finalitate diminuarea cuantumului pensiei aflate în plată în luna decembrie 2010, motiv pentru care ele contravin principiului constituțional al neretroactivității legii. Astfel, dispozițiile de lege criticate prevăd posibilitatea ca, prin decizia de revizuire, eventualele diferențe încasate de beneficiarul pensiei până la data emiterii deciziei de revizuire să facă obiectul unor rețineri din pensie.

Invocă, totodată, Decizia nr. 82/2009, prin care Curtea Constituțională a stabilit că ordonanțele de urgență nu pot afecta drepturile deja stabilite și nu pot afecta drepturile și libertățile prevăzute în Constituție.

Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate reglementează pentru viitor, după intrarea în vigoare a ordonanței, măsurile în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 153/2012, nr. 553/2012 și nr. 919/2011.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, menționând că își păstrează punctul de vedere transmis în dosarele Curții Constituționale nr. 1.130D/2012 și nr. 1.132D/2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 31 ianuarie 2011, aprobată prin Legea nr. 165/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 19 iulie 2011.

Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 6: „(1) Pensiile recalulate pe baza documentelor care atestă veniturile realizate și a salariului mediu brut pe economie sau exclusiv pe baza salariului mediu brut pe economie pentru perioadele care constituie stagiul de cotizare și ale căror cuantumuri sunt mai mici decât cele aflate în plată în luna decembrie 2010 se mențin în plată în cuantumurile avute în luna decembrie 2010 începând cu luna ianuarie 2011 până la data emiterii deciziei de revizuire.

(2) Diferențele aferente lunii ianuarie 2011 se achită până la sfârșitul lunii februarie 2011.”;

— Art. 7: „(1) În cazul pensiilor prevăzute la art. 5 și 6, nu mai târziu de data de 31 martie 2012 se va efectua regularizarea acestora, prin stabilirea sumelor de plată sau de recuperat, după caz, în funcție de cuantumurile rezultate după luarea în considerare a tuturor documentelor care atestă veniturile realizate pe întreaga durată a stagiului de cotizare sau după aplicarea grilei prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Sumele de plată se vor achita până cel târziu la data de 31 decembrie 2012, iar sumele de recuperat se rețin din drepturile de pensie, în condițiile legii.”

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate, respingând excepția de neconstituționalitate a acestora, din perspectiva unor critici similare.

Astfel, prin Decizia nr. 153 din 23 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 23 aprilie 2012, Curtea a reținut că autorii excepției pornesc de la premisa că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 este actul normativ care prevede eliminarea părții necontributive din calculul pensiei militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, excepție ridicată de Dragomir Bala, Marcel Bratosin, Alexandru Cosma, Traian Costa, Călin Costea, Teodor Demian, Iosif Gal, Gheorghe Mihalcea, Vasile Mișuț, Lucian Rădulescu și Ioan Sima și de Gavrilă Moldovan în dosarele nr. 4.686/111/2011 și nr. 3.008/111/2011 ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Așadar, ca și în cauza de față, autorii sunt nemulțumiți, în realitate, de dispozițiile Legii nr. 119/2010, lege care a eliminat partea necontributivă a pensiilor de care beneficiau militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor și reiterează motive de neconstituționalitate care s-au mai formulat în termeni similari în raport cu actualele prevederi ale Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, și ale Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. Cu privire la acestea, Curtea s-a pronunțat, în cadrul controlului a priori de constituționalitate, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, și prin Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010, prin care a decis că dobândirea dreptului la pensie specială „nu poate fi considerată ca instituind o obligație *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. [...] Conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind instituirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*”.

Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 raportată la art. 15 alin. (2) din Constituție, referitor la principiul neretroactivității legii, Curtea a constatat că aceasta este neîntemeiată, deoarece prevederile ordonanței de urgență criticate reglementează pentru viitor, după intrarea ei în vigoare, măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, avându-se în vedere necesitatea instituirii unei etape de revizuire a cuantumului pensiilor, cu respectarea principiului contributivității, scopul fiind acela de a nu sancționa persoanele care, fără a avea vreo culpă, nu au reușit, în intervalul inițial pus la dispoziție de legiuitor prin Legea nr. 119/2010, să identifice documentele doveditoare ale veniturilor realizate pe parcursul întregii cariere.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluțiile, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 951

din 13 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997
privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Radu Marinel Ion în Dosarul nr. 5.363/303/2011 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.322D/2012.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prezent personal și asistat de dl. avocat Marius Damian-Burulană din cadrul Baroului București. Se constată lipsa celorlalte părți, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, susținând că taxele judiciare reprezintă o barieră în calea accesului la justiție, în mod special, în cazul în care acestea au valori mari. Se mai arată că accesul liber la justiție nu trebuie confundat cu dreptul de petiționare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materia taxelor de timbru și arătând că nu au intervenit motive care să justifice modificarea acesteia. Se mai subliniază faptul că, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, părțile pot beneficia de reduceri și eşalonări ale taxelor judiciare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 5.363/303/2011, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Radu Marinel Ion într-o cauză având ca obiect constatarea nulității absolute parțiale a unui contract de vânzare-cumpărare a unui imobil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile Legii nr. 146/1997, prin instituirea unor taxe judiciare de timbru cu valori ridicate, restrâng sau fac imposibil accesul la justiție al persoanelor interesate de valorificarea drepturilor ce le aparțin.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă opinează că dispozițiile criticate sunt constituționale, arătând că instituirea

unor taxe de timbru nu încalcă dreptul de acces la justiție, mai ales în condițiile existenței unui sistem de ajutor public judiciar funcțional.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctele de vedere reținute în deciziile Curții Constituționale nr. 341 din 10 aprilie 2012, nr. 339 din 17 martie 2009, nr. 1.319 din 2 decembrie 2008 și nr. 917 din 16 septembrie 2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997.

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor Legii nr. 146/1997, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, cu titlu de exemplu reținând, în acest sens, Decizia nr. 341 din 10 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 20 iunie 2012, și Decizia nr. 45 din 24 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 2 martie 2012, prin care a constatat, în esență, că accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru fixe sau calculate la valoare în funcție de obiectul litigiului.

Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

Echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții. În același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în *Cauza Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, paragraful 57). Astfel, acest drept, care cere prin

însăși natura sa o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări, atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa.

De asemenea, Curtea a statuat că, potrivit prevederilor art. 21 din Legea nr. 146/1997 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, justițiabilii pot obține scutiri, reduceri, amânări sau eșalonări de la plata taxelor judiciare de timbru.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Radu Marinel Ion în Dosarul nr. 5.363/303/2011 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.000

din 22 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 408² alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

timp pentru a delibera, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 22 noiembrie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința penală nr. 538 din 14 august 2012, pronunțată în Dosarul nr. 12.861/303/2012, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 408² din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Mihail Alexandru Fediuc într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire formulată ca urmare a pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 1.470 din 8 noiembrie 2011, prin care dispozițiile art. 320¹ din Codul de procedură penală au fost declarate neconstituționale în măsura în care înlătură aplicarea legii penale mai favorabile, iar alineatul final al aceluiași articol a fost declarat neconstituțional.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 408² alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală discriminează persoane aflate în situații juridice identice, dând dreptul de a formula cerere de revizuire — ca urmare a constatării de către Curtea Constituțională a neconstituționalității dispozițiilor legale pe care

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 408² din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihail Alexandru Fediuc în Dosarul nr. 12.861/303/2012 al Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.318D/2012.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012, când, în temeiul art. 260 alin. 1 din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, precum și al art. 58 alin. (3) din aceeași lege, având nevoie de

s-a întemeiat soluția pronunțată în cauză sau a altor dispoziții din actul atacat care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate de prevederile menționate în sesizare, — doar părților din procesul în care a fost ridicată excepția, soțului și rudelor apropiate ale condamnatului, chiar și după moartea acestuia, și procurorului, nu și altor persoane ale căror cauze au fost soluționate pe baza aceluiași texte legale, declarate ulterior neconstituționale.

Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală opinează că dispozițiile criticate sunt constituționale. Se arată că, potrivit practicii constante a Curții Constituționale, principiul egalității nu înseamnă uniformitate și că unor situații juridice diferite le poate fi aplicat un tratament juridic diferit. În acest sens, se arată că revizuentul, prin neinvocarea excepției de neconstituționalitate pe parcursul soluționării cauzei, cu toate că a avut această posibilitate, se află într-o situație juridică diferită de cea a inculpaților care, dând dovadă de diligență, au înțeles să își exercite acest drept procesual, în scopul apărării drepturilor și intereselor lor legitime. Se mai arată că deciziile Curții Constituționale produc efecte *erga omnes* numai pentru viitor, nefiind, astfel, aplicabile raporturilor juridice soluționate definitiv până la data intrării lor în vigoare.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. Se arată în acest sens că deciziile Curții Constituționale produc efecte *erga omnes* numai de la data intrării lor în vigoare, ele neputând fi aplicate retroactiv. Se mai arată că autorul excepției, prin neinvocarea în cursul soluționării cauzei a excepției de neconstituționalitate, cu toate că ar fi avut această posibilitate, se află într-o situație juridică diferită de cea a persoanei care s-a prevalat de acest drept procesual, motiv pentru care nu poate fi reținută încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 408² — *Revizuirea în cazul deciziilor Curții Constituționale* din Codul de procedură penală. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține însă că, în realitate, autorul critică prevederile art. 408² alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

Art. 408²: „*Hotărârile definitive pronunțate în cauzele în care Curtea Constituțională a admis o excepție de neconstituționalitate pot fi supuse revizuirii, dacă soluția pronunțată în cauză s-a întemeiat pe dispoziția legală declarată neconstituțională sau pe alte dispoziții din actul atacat care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate de prevederile menționate în sesizare.*

Pot cere revizuirea:

a) *oricare parte din proces, în limitele calității sale procesuale;*

b) *soțul și rudele apropiate ale condamnatului, chiar și după moartea acestuia;*

c) *procurorul.*”

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, referitor la critica autorului excepției potrivit căreia prevederile art. 408² alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1), Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 147 alin. (4) din Constituție și ale art. 11 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, deciziile Curții Constituționale produc efecte *erga omnes* numai pentru viitor, de la data intrării lor în vigoare, care este data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I. Astfel, ele nu pot fi aplicate unor litigii care au fost soluționate definitiv anterior acestei date.

De asemenea, Curtea reține că, pe parcursul soluționării cauzei, autorul excepției a beneficiat de toate garanțiile procesuale specifice procesului penal, dar nu a înțeles să se prevaleze de dreptul de a ridica excepția de neconstituționalitate a cărei soluționare i-ar fi putut conferi dreptul de a formula cerere de revizuire. Prin urmare, acesta se află într-o situație juridică diferită de cea a persoanei care a invocat aceeași excepție de neconstituționalitate, într-o altă cauză, și care, în urma declarării de către Curtea Constituțională a neconstituționalității textului criticat, a avut dreptul de a cere revizuirea hotărârii judecătorești rămase definitivă.

Or, potrivit practicii Curții Constituționale, principiul egalității, consacrat prin art. 16 alin. (1) din Constituție, presupune aplicarea unui tratament juridic egal persoanelor aflate în situații juridice identice, pe când persoanelor aflate în situații juridice diferite le poate fi aplicat un tratament juridic diferit.

Distinct de cele arătate, Curtea reține că decizia Curții Constituționale prin care au fost declarate neconstituționale prevederile art. 320¹ alin. 1—7 din Codul de procedură penală, a cărei incidență se vrea a fi invocată ca motiv de revizuire, i-ar fi fost aplicabilă autorului excepției în cazul în care cauza sa ar fi fost în curs de soluționare la data publicării acestei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, indiferent dacă autorul ar fi invocat sau nu, în propriul său dosar, aceeași excepție de neconstituționalitate. Dar, având în vedere faptul că la data anterior arătată, în privința autorului excepției a fost deja pronunțată o hotărâre definitivă, decizia Curții Constituționale vizată nu este aplicabilă.

Pentru aceste motive, nu poate fi reținută încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 408² alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihail Alexandru Fediuc în Dosarul nr. 12.861/303/2012 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.015

din 29 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Petre Lăzăroiu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Livi-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Filipescu, prin Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în Rezervă și în Retragere Deva, în Dosarul nr. 1.870/97/2011 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 812D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.870/97/2011, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă.**

Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Gheorghe Filipescu, prin Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în Rezervă și în Retragere Deva, într-o cauză

având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva deciziei de pensionare prin care i-a fost recalculată pensia conform dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că dispozițiile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, așa cum au fost modificate prin prevederile art. I pct. 20 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, suprimând dreptul de a formula recurs împotriva hotărârii judecătorești prin care o instanță se declară necompetentă, lasă judecătorilor posibilitatea de a se situa deasupra legii, conferindu-le astfel o situație privilegiată și încălcând prevederile constituționale ale art. 16.

Autorul apreciază că se îngreădește dreptul de acces la instanță prevăzut de art. 21 din Constituție, prin permisiunea dată instanței de a se desesiza, fără posibilitatea de a se controla această hotărâre.

Cu referire la art. 1 alin. (3) din Constituție, autorul excepției arată că prin refuzul de a judeca se încalcă principii ale statului de drept, inclusiv principiul disponibilității, îngreădindu-se drepturile și libertățile cetățenilor.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Referitor la pretinsa încălcare prin textele de lege criticate a dispozițiilor art. 16 din Constituție, instanța arată că acestea nu instituie o discriminare, ci un regim legal, impus de existența unor situații procesuale diferite, aspect ce ține de competența exclusivă a legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție.

Prin stabilirea caracterului irevocabil al hotărârii judecătorești de declinare a competenței judecării cauzei, nu se încalcă dreptul de acces la instanță și nici principiul dublului grad de jurisdicție, întrucât caracterul irevocabil al hotărârii de declinare a competenței nu vizează fondul cauzei, aceasta urmând a fi judecată potrivit dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, coroborate cu cele ale Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale Legii

nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, ci privește numai soluția de declinare a cauzei, deci de stabilire a instanței competente să judece.

Totodată, instanța subliniază faptul că scopul textelor de lege criticate este acela de creștere a celerității judecării cauzelor, prin împiedicarea tergiversării soluționării lor ca urmare a exercitării abuzive a căii de atac a recursului împotriva hotărârilor judecătorești de declinare a competenței.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului își menține punctul de vedere exprimat în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.282D/2011, potrivit căruia dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: *„Dacă instanța se declară necompetentă, hotărârea nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competentă.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor din Constituție ale art. 1 alin. (3) privind statul român, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 826 din 21 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 25 iulie 2011, și Decizia nr. 67 din 31 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 9 martie 2012.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Filipescu, prin Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în Rezervă și în Retragere Deva, în Dosarul nr. 1.870/97/2011 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 noiembrie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea Listei apelor minerale naturale recunoscute în România

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, precum și ale art. 5 alin. (1) din Normele tehnice de exploatare și comercializare a apelor minerale naturale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.020/2005, cu modificările și completările ulterioare, și al Referatului Direcției generale gestionare, evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale. Integrare europeană nr. 300.003 din 7 ianuarie 2013,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Lista apelor minerale naturale recunoscute în România, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse

Minerale nr. 5/2012 privind aprobarea Listei apelor minerale naturale recunoscute în România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 31 ianuarie 2012.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Duțu

București, 9 ianuarie 2013.

Nr. 4.

ANEXĂ

LISTA apelor minerale naturale recunoscute în România

Nr. crt.	Denumirea comercială	Denumirea sursei	Locul de exploatare
1.	ALPINA BORȘA	Valea Vinișorului	Baia Borșa (județul Maramureș)
2.	AMFITEATRU	Izvorul 3 Copou	Iași (județul Iași)
3.	APA CRAIULUI	Izvorul Nr. 5 Gâlgoaie	Dâmbovicioara (județul Argeș)
4.	AQUATIQUE	Izvorul Bușteni	Bușteni (județul Prahova)
5.	AQUA CARPATICA	Izvorul Băjenaru	Păltiniș (județul Suceava)
6.	AQUA CARPATICA	Izvorul Haja	Păltiniș (județul Suceava)
7.	AQUA CARPATICA	F2 Păltiniș	Păltiniș (județul Suceava)

Nr. crt.	Denumirea comercială	Denumirea sursei	Locul de exploatare
8.	AQUA SARA	F4750 Boholt	Boholt (județul Hunedoara)
9.	AQUA VITAL	Sacoșu Mare	Sacoșu Mare (județul Timiș)
10.	BĂILE LIPOVA	F1 Lipova	Lipova (județul Arad)
11.	BIBORȚENI	Biborțeni F8	Biborțeni (județul Covasna)
12.	BIBORȚENI	Biborțeni F9	Biborțeni (județul Covasna)
13.	BILBOR	F1 SNAM	Bilbor (județul Harghita)
14.	BILBOR	Q1	Bilbor (județul Harghita)
15.	BODOC	Bodoc	Bodoc (județul Covasna)
16.	BORSEC	Borsec	Borsec (județul Harghita)
17.	BORSEC	Făget BORSEC	Borsec (județul Harghita)
18.	BUCOVINA	C7 Secu	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
19.	BUCOVINA	Roșu	Vatra Dornei (județul Suceava)
20.	BUZIAȘ	FII bis Buziaș	Buziaș (județul Timiș)
21.	CARREFOUR	F1 bis	Zizin (județul Brașov)
22.	CARPATINA	Toșorog	Toșorog (județul Neamț)
23.	CERTEZE	Certeze	Certeze (județul Satu Mare)
24.	CEZARA	Băcăia	Băcăia (județul Hunedoara)
25.	CHEILE BICAZULUI	Bicazul Ardelean (foraj FH1)	Bicazul Ardelean (județul Neamț)
26.	CRISTALINA	FI	Sâncrăieni (județul Harghita)
27.	CRISTALUL MUNȚILOR	Izvorul Pârâul Rece	Vama Buzăului (județul Brașov)
28.	DEALUL CETĂȚII	FH1	Miercurea-Ciuc (județul Harghita)
29.	DORNA	Dorna Candrenilor	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
30.	DORNA	Poiana Vinului	Poiana Vinului/Dealul Floreni (județul Suceava)
31.	HERA	Hera	Budureasa (județul Bihor)
32.	HERCULANE	Domogled	Băile Herculane (județul Caraș-Severin)
33.	IZVORUL ALB	Izvorul Alb	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
34.	IZVORUL MINUNILOR	Izvorul Minunilor — Stâna de Vale	Stâna de Vale (județul Bihor)

Nr. crt.	Denumirea comercială	Denumirea sursei	Locul de exploatare
35.	IZVORUL TĂMĂDUIRII	Sonda F1	Stoiceni Târgu Lăpuș (județul Maramureș)
36.	KEIA	Izvorul Zăganului	Ciucaș (județul Prahova)
37.	LIPOVA	Lipova	Lipova (județul Arad)
38.	LITHINIA	FH2 Parhida	Parhida (județul Bihor)
39.	MALNAȘ MARIA	Izvorul Maria	Malnaș (județul Covasna)
40.	MIRACOL	FH2 Chimidia	Chimidia-Deva (județul Hunedoara)
41.	OAȘ	Certeze Negrești	Negrești (județul Satu Mare)
42.	ODYSEUS	F1 bis	Malnaș Băi (județul Covasna)
43.	PERENNA PREMIER	Calina	Dognecea (județul Caraș-Severin)
44.	PERLA COVASNEI	F1	Târgu Secuiesc (județul Covasna)
45.	PERLA HARGHITEI	F1, F2	Sâncrăieni (județul Harghita)
46.	PERLA HARGHITEI	FH2	Sântimbru (județul Harghita)
47.	POIANA NEGRII	Poiana Negrii	Poiana Negrii (județul Suceava)
48.	RARĂUL	Puț Lebeș, FH1	Fundul Moldovei (județul Suceava)
49.	RIOBA	F6 Boholt	Boholt (județul Hunedoara)
50.	SAGUARO	F3	Târgu Secuiesc (județul Covasna)
51.	ȘEȘTINA	Șeștina	Valea Sălardului (județul Mureș)
52.	SPRING HARGHITA	FH2M	Miercurea-Ciuc (județul Harghita)
53.	STÂNCENI	Stânceni	Stânceni (județul Mureș)
54.	TIVA HARGHITA	F8	Sâncrăieni (județul Harghita)
55.	TUȘNAD	Tușnad	Tușnad (județul Harghita)
56.	TUȘNAD	Tușnad Nou	Tușnad (județul Harghita)
57.	VALEA BRAZILOR	Biborțeni F7	Biborțeni (județul Covasna)
58.	VALEA IZVOARELOR	S1, S2 Covasna	Covasna (județul Covasna)
59.	VÂLCELE	Elisabeta	Vâlcele (județul Covasna)
60.	ZIZIN	F2, F4	Zizin (județul Brașov)
61.	7 IZVOARE	Șapte Izvoare	Dobrești (județul Dâmbovița)

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind prospectul de emisiune a obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro lansate în luna ianuarie 2013**

În temeiul:

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat emise în formă dematerializată, aprobat prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.509/2008, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României și al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 12/2005 privind piața secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României și al Convenției nr. 184.575/13/2005, încheiate între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României,

viceprim-ministrul, ministrul finanțelor publice, emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice se aprobă prospectul de emisiune a obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro, în valoare nominală totală de 150.000.000 euro, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Enache Jiru,
secretar de stat

București, 11 ianuarie 2013.

Nr. 26.

ANEXĂ

PROSPECT DE EMISIUNE**a obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro lansate în luna ianuarie 2013**

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice, Ministerul Finanțelor Publice anunță lansarea emisiunii de obligațiuni de stat cu cupon denuminate în euro, cu următoarele caracteristici:

Cod ISIN*)	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Maturitate inițială Nr. ani	Rată cupon — % —	Dobânda acumulată — euro/titlu —	Valoarea nominală totală — euro —
RO1316DBE011	22.01.2013	24.01.2013	26.02.2016	3	3,25	295,70	150.000.000

*) În conformitate cu prevederile Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.231/2008 privind titlurile de stat ce urmează a fi tranzacționate și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A., această serie se poate tranzacționa simultan pe piața secundară administrată de Banca Națională a României și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A.

Art. 2. — Valoarea nominală totală a emisiunii de obligațiuni de stat cu cupon denuminate în euro poate fi majorată prin redeschideri ulterioare ale acesteia.

Art. 3. — Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat cu cupon denuminate în euro este de 10.000 euro.

Art. 4. — Dobânda (cuponul) se plătește anual la data de 26 februarie, începând cu 26 februarie 2013 și terminând cu 26 februarie 2016, fiind determinată conform formulei:

$D = VN * r / \text{frecvența anuală a cuponului}$,

în care:

D = dobânda (cupon);

VN = valoarea nominală;

r = rata cuponului.

Art. 5. — Metoda de vânzare este licitația și va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va efectua după metoda cu preț multiplu. Cotația de preț va fi exprimată sub formă procentuală, cu 4 zecimale.

Art. 6. — Obligațiunile de stat cu cupon denuminate în euro pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor transmite oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților, persoane fizice și juridice.

Art. 7. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5.3 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României.

(3) Numărul cotațiilor de preț nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice cu excepția instituțiilor de credit așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 4.2 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul emisiunii anunțate. Oferta necompetitivă depusă de dealerul primar în contul clienților, pentru fiecare client în parte, nu va putea depăși valoarea calculată prin aplicarea ponderii anterior menționate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al prețului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitivă sau necompetitivă va fi de minimum 10.000 euro.

Art. 8. — Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, care acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 9. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către Comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 10. — Plata obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro se va efectua la data emisiunii, până cel târziu la ora 15,00 — ora României, prin transferarea de către dealerul primar și/sau de către instituțiile de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari, deținători înregistrați, în contul în euro al Băncii Naționale a României din sistemul TARGET2 (participant BIC: NBORROBUXXX), a sumei reprezentând costul obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro aferent tranșelor adjudecate.

Art. 11. — Răscumpărarea obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro se va efectua la data scadenței, prin creditarea conturilor corespondente în euro ale dealerilor primari și/sau ale instituțiilor de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari, deținători înregistrați, comunicate oficial Băncii Naționale a României cu cel puțin două zile lucrătoare anterior datei scadenței, cu suma reprezentând valoarea nominală a obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro, inclusiv cuponul aferent acestora.

Art. 12. — Evenimentele de plată aferente obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 13. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlului de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 14. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

